

Improvizācijas teātris *Triad* no Ukrainas spēlēja tukšajās telpās, kur agrāk bija SEB banka. Jauniešu izrāde bija kā saruna ar skatītāju. Vēlāk viņi atzina – tā bija citāda nekā ar ierasto auditoriju dzimtene

Teātra festivāls *Spēlesprieks* – svētki aktieriem un skatītājiem

Visu, kas Limbažos un citviet novadā notika teātra festivālā *Spēlesprieks*, aprakstīt nav iespējams. Tajā piedalījās vairāk nekā 20 kolektīvu, pāris simtu aktieru. To, cik šajās dienās skatītāju smieklu un aplausu skanēja, cik acis iezagās kāda aizkustinājuma asara, uzskaitīt nav iespējams. Lielākais ieguvums bija plašā emociju gamma, ko festivāla notikumi nospēlēja uz mūsu, skatītāju, dvēseļu stīgām. Tas bija prieks, aizkustinājums, žēlums, dusmas, dzīvojot līdzī daudziem likteņiem un stāstiem, par kuru dalībniekiem

klūvām, uz brīdi aizmirstot, ka tā nav dzīve, bet teātris. Droši vien kāds sajuta arī neizpratni un vilšanos. Objektīvu atskaiti par ieguvumu tie, kuri ļāvās priekam spēlēt vai izmantoja iespēju baudīt teātra svētkus, var sniegt sev katrs personīgi. Daudzi skatītāji atzina, ka *Spēlespriekā* viņiem bija iespēja saņemt lielas vērtības vien par aplausu cenu – par ieeju amatieru izrādēs nebija jāmaksā. Uzmanītie festivāla apmeklētāji novērtēja to, cik dažādas ir izrādes, cik interesanti strādā aktieri un režisori. Dažs maz atpauk no

profesionālo teātru snieguma. Viņi saskatīja arī pievienoto vērtību noskaņā, ko izrādēm deva neierastas spēles vietas. Par daļu no izrādēm cilvēki nevarējuši pat iedomāties, ka tās nav radītas tieši vietām, kur bija skatāmas, – tukšā bankas ēkā, pagrabā, garāžā, bibliotēkā, baznīcā un citur.

Vairāk par spilgtākajiem momentiem festivālā *Spēlesprieks* – 6. lpp.

Lindas TAURINĀS
teksts un foto

Auseklis

Alojas, Krimuldas, Limbažu un
Salacgrīvas novada laikraksts

Trešdiena • 2017. gada 12. jūlijs • Nr. 78 (9790) • Cena € 0,50

Teātra festivāls *Spēlesprieks* – svētki aktieriem un skatītājiem

(Sākums – 1. lpp.)

Festivāla *Spēlesprieks* teātra svētkus nedēļas garumā Limbažos atklāja pašu novada kolektīvi. Pirmdien skatītājus priecēja Umurgas, otrdien – Viļķenes, trešdien – Stūrīšu teātris. Visas izrādes bija labi apmeklētas un acīmredzami aizrāva publiku. Umurdieši spēlēja neierastā laukumā – ārā pie Teātra mājas. Viļķenieši papildīja kultūras nama lielo zāli. Zināms, ka Viļķenē savu teātri mīl, bet vēlāk uzrunātās tā aktrises atzina, ka patīkami bija baudīt tādu pašu attieksmi novada *galvaspilsētā*. Stūrīšu teātris *Filciša* zālē piedāvāja romantisku komēdiju *Nezināmā zvaigzne*, kas, par spīti vēļajai vakara stundai, bija labi apmeklēta. Skatītāji jūsmoja, ka kolektīva radītie tēli bija tik *sulīgi* un ticami, ka jāapbrīno amatieru varēšana.

Oficiālā festivāla atklāšana notika ceturtdien, kad jau bija sagaidīti pašmāju un ārzemju viesi. No tālienes bija atbraucis Kijevas jauniešu improvizācijas teātris. Tajā darbojas topošie psihologi. Viņi ar teātra metodi iepazīst sevi, bez tā nevarēšot palīdzēt citiem. Ceturto reizi Limbažus apmeklēja Tomass Haugers ar savu teātri *Drakomir* no Dānijas, kurš sola ciešāku sadarbību ar limbažniekiem kādā starptautiskā projektā. Lietuviešu kolektīvi šoreiz bija divi. Limbažniekus sevišķi iepriecināja gruzīni. Haragauli teātra spēlētā klasiskā izrādē, neraugoties uz valodas barjeru, aizrāva skatītājus ar aktieru temperamentu, to, kā viņi strādā ar visu ķermeni un emocijām. Taču visas ciemošanās laikā gruzīni priecēja ar dziesmām ne tikai savā, bet arī latviešu valodā. Teātra režisore Irine Čheidze, kura Latviju un Limbažus apmeklēja jau trešo reizi, teica, ka vēlētos iestudēt kāda latviešu dramaturga darbu un sagaidīt limbažniekus ciemos Gruzijā.

Arī viesi, kuri nebija tālu ceļojuši, izpelnījās skatītāju atzinību. Par Ogres Tautas teātra iestudēto Henrika Ibsena *Bernika projektu* Jāņa Kaijaka režijā daudzi skatītāji teica, ka tas ne ar ko neatšķiras no profesionāla teātra izrādes. Redzams, par ko ogrēniešu veikums pelnījis titulu *Gada izrāde 2015! Limbažu komunālservisa* garāžā Ķildes ielā varēja noskatīties mūsdienīgas un skarbas izrādes. Jūrmalas teātra *Kropļi ieies pirmie* vēstīja par deformētu morāli, prātu un realitātes uztveri. Publiku uzrunāja Jelgavas Jaunā teātra izrādē *Pusaugušie*, kas stāstīja par jauniešiem. Pēc skatītāju reakcijas šķita, ka viņi izrādes tēlos pazīst sevi. Režisors Rihards Svjatskis sākumā nebijis pārliecināts, vai garāža būs izrādei īstā vieta, bet festivāla galvenās rīkotājas, Ausekļa teātra režisores Intas Kalniņas ieteikums izrādījās lielisks izrādes noskaņai. Turklāt izrādes rekvizīts bija kaudze ar riepām. – *Jau trešo reizi esam «Spēlespriekā», jo šeit ir lieliska festivāla atmosfēra, Inta vienmēr organizē visu tā, lai ir iespēja gan sagatavoties un nospēlēt savu izrādi, gan redzēt citus kolektīvus un paballēt. Viss vienmēr bijis lieliski sarīkots. Šis festivāls ir unikāls arī ar to, ka spēlētājam pilsētvidē. Tas ir piedzīvojums gan pašiem aktieriem, gan skatītājiem, kaut kas ļoti laikmetīgs un interesants,* – viņš teica. VEF tautas teātra režisors Agris Krūmiņš bilda, ka joprojām ne visi teātri uzdrošinās spēlēt ārpus kultūras iestāžu zālēm. Viņam pašam izbraukumi ir smagi, ļoti svarīga ir telpa, jo tā maina izrādi. Tāds Albēra Kamī *Pārpratums*, kādu nospēlēja Limbažu Galvenajā bibliotēkā, vairs nebūs nekur. – *Amatierteātrī liela nozīme ir režisoram, jo aktieriem nav tādas skolas kā profesionāļiem. Mans princips – jāstrādā ar labu dramaturģiju,* – viņš dalījās pārdomās.

Haragauli teātris no Gruzijas uz mūzizglītības un veselības veicināšanas centra *Filciša* skatuves ar stāstu par mēģinājumu izprecināt divas meitas, no kura tā arī nekas nesanāca

Uldis Strautiņš, sapņotājs, astronomijas skolotājs, Inga Rudzīte – intriģējoša dāma no lielpilsētas Stūrīšu teātra izrādē *Nezināmā zvaigzne*

Festivāla *Spēlesprieks* atklāšanā dalībniekus, skatītājus un citus režisorus uzrunā galvenā rīkotāja – Ausekļa Limbažu teātra režisore Inta Kalniņa

Amatierteātri mērķi varot arī nenasniegt, bet tam jābūt augstam. Viņaprāt, jāatceras, ka process ir tikpat svarīgs kā rezultāts, un jāsaģlabā radoša brīvība.

Limbažu novada pašvaldības kultūras darba speciāliste Mārīte Saulīte atzinīgi novērtēja to, ka festivāls šogad devās ārpus pilsētas. Iespēja noskatīties izrādes bija arī skatītājiem Viļķenē, Igatē, Umurgā, Pālē. Pociema *Rumbiņos* uz izrādi atveda arī vietējā pansionāta iemītniekus. Savukārt pašvaldības Izglītības un kultūras nodaļas vadītāja Sigita Upmale teicās redzējusi fantastisku darbu, gaisotni, augstvērtīgas izrādes. Pēc diviem gadiem vajadzētu būt 15. *Spēlespriekam*. – *Jātaisa vērienīgs jubilejas pasākums, jo Inta "zina drēbi", viņa kārtējo reizi pierādījusi, cik fantastiskas ir pašas darba spējas*, – uzsvēra S. Upmale. Pašvaldībai jādomā, kā režisorei palīdzēt ar dažādu saimniecisko lietu kārtošānu. Izglītības un kultūras nodaļas vadītāja kopā ar domes priekšsēdētāja vietnieku Daini Jurku festivāla noslēgumā teica paldies gan I. Kalniņai, gan Ausekļa Limbažu teātra aktieriem, kuri ieguldīja daudz brīvprātīgā darba, lai pasākums izdotos.

Lindas TAURINĀS
teksts un foto

P.S. Vairāk attēlu no festivāla skatiet *Ausekļa* mājaslapā sadaļā *Galerijas*.